

Košický zborový list

„Všetko má určenú chvíľu a každá záležitosť pod nebom má vhodný čas.“ (Kaz 3,1)

Michal Chuda

PRIŠIEL K NÁM DUCH SVÄTÝ

*Prišla chvíľa nášho pomazania,
prišla chvíľa, keď sme dospeli.
Dozreli v nás nové odhodlania
s Kristom ísť a túžiť po cieľi,*

*ktorým je On sám a večná sláva –
vojsť s Ním do Otcovho náručia.*

*Prišiel k nám Duch Svätý.
To On dáva silu.*

Jeho dary naučia,

*ako si vždy chrániť svoju vieru
a byť svetlom, soľou, byť sťa
kvas...*

*Byť aj vodou, čo ju ľudia berú,
novým žriedlom večných Božích
krás.*

*Tu je chvíľa nášho pomazania,
tu je chvíľa, keď sme dospeli.
A keď nás aj tíne sveta rania,
povedú nás vrelé odhodlania.
Slovo vďaky sadá na pery...*

PREČO TAK NÁHLE?

Ján 11, 32-40

Leto je tu a s ním aj vytúžené obdobie prázdnin, dovoleniek, oddychu, na ktoré sa tešia najmä deti, mládež, ale aj dospelí. Keď som premýšľal nad úvodným zamyslením tohto čísla, napadlo mi hneď niekoľko myšlienok poznačených tragickými udalosťami, ktoré sa stali na začiatku leta 2012 a na konci leta 2008. Aj v čase oddychu sa môže stať niečo, čo zatieni ľudský život. Nechcem nikomu kaziť spontánnu radosť z prázdnin a dovoleniek, ale nedávna júnová nešťastná tragická nehoda českého autobusu so smutný-

mi následkami v Chorvátsku ma náhle vrátila k dátumu 12. september 2008. V ten deň sa na základe iniciatívy mesta Košice konala v seminárnom kostole Antona Paduánskeho na hlavnej ulici spomienková ekumenická bohoslužba, počas ktorej si mnohí občania mesta Košice kladli otázky a hľadali odpovede na tragickú smrť 14-tich občanov mesta Košice, ktorí po tragickej nehode autobusu zahynuli na dovolenke v Chorvátsku. V tom čase som mal ako moderátor Ekumenického spoločenstva neľahkú úlohu, prí-

hovor k pozostalým a všetkým, ktorí sa na tejto bohoslužbe priamo zúčastnili.

Text príhovoru, ktorý nestráca na aktuálnosti ani dnes, je medzi veriacimi, čítajúcimi Sväté Písmo, dôverne známy: (Jn 11, 32-40).

Príhovor: „Boli plní vitality, plánov, chceli si oddýchnuť, nabrať nové sily. Stačila jedna sekunda a život cestujúcich do Chorvátska sa radikálne zmenil. Smúti Slovensko, smútia Košice. Za tými, ktorých život tak náhle vyhasol. Prečo sa to stalo? Prečo tak nečakane? Prečo práve týmto ľuďom? Prečo jedni prežili - aj keď so zraneniami - a prečo tí štrnásti museli zomrieť?! Odpoveď treba hľadať v Písme. Aj Mária mala otázky na Pána Ježiša ohľadom smrti jej brata Lazára. Adresuje ich Ježišovi, akoby s výčitkou. „Pane, keby si bol býval tu, nebol by mi brat umrel.“

Ježiš videl plač Márie i tých, ktorí prišli s ňou. Ježiš vidí aj náš plač, náš smútok, keď k nemu prichádzame všetci spoločne aj na tejto ekumenickej bohoslužbe. Neplakala len Mária a tí, ktorí s ňou prišli. Aj Ježiš sa v duchu zachvel. Aj on

mal otázky. Pýtal sa na pochovaného Lazára. Kam ho položili? Ježišovi nie je ľahostajná smrť žiadneho človeka, lebo On prišiel hľadať a spasiť to, čo by inak zahynulo. Všimnime si: Aj Ježiš zaplakal. Pred všetkými. Okolostojaci povedali: „Ako ho mal rád.“ Ale zato niektorí sa pýtali, či ten, ktorý otvoril oči slepým, nemohol zabrániť Lazárovej smrti? Možno tu vo vzduchu visí otázka. Prečo nezabránil Ježiš smrti aj tých 14-tich? Akú odpoveď dá na to Spasiteľ sveta? Aké bude Jeho slovo? Jednu z odpovedí môžeme nájsť v Lk 13, 4n. Varuje svojich poslucháčov, aby nesúdili ľudí, ktorých postihne nešťastie, ale aby sa radšej usilovali o nápravu svojho vlastného života. V Siole padla na osemnástich ľudí veža. Viacerí si kládli otázku: Prečo? Skutočnosť, že niekto zomrie tragicky a druhý zatiaľ zostane pri živote, nie je meradlom spravodlivosti. Každý zomrie - to je súčasť života. Ale nie každý musí zomrieť naveky. Ježiš sľubuje, že tí, čo v Neho veria, nezahynú, ale získajú večný život. Ježiš hovorí: „Kto verí vo mňa, má večný život.“ Ak chceme lepšie porozumieť

ľudskému trápeniu, bolesti, nešťastiu a tomu, čo prichádza po smrti, musíme sa dívať na to, čo sa stalo s Ježišom Kristom na kríži. Tam On jediný trpel za naše hriechy, zomrel, bol pochovaný a premohol moc smrti, aby sme obdržali večný život.

Albino Luciani v knižke „Verím“ napísal okrem iného aj nasledovné: „Verše z evanjelia (Jn 11, 17-27) mi pripomínajú rozhovor, ktorý mali medzi sebou farár z Arsu a jeden sedliak raz v nedeľu večer. „Pán farár, veríte naozaj všetko, čo hovorí Evanjelium?“ „Samozrejme, syn môj.“ „Po smrti, tak je to, že príde človek do raja alebo do pekla?“ „Isto, syn môj.“ „Tak isto, ako že po nedeli je pondelok?“ „Omnoho istejšie. Môže sa totižto stať, a to sa aj stane na konci sveta, že po nedeli nepríde pondelok a po noci nebude viac nijaké ráno. Čo sa ale nemôže stať, je to, že Kristove slová nebudú mať pravdu.“ „Aké slová?“ „Tieto: Ja som vzkriesenie a život. Kto verí vo mňa, bude žiť, aj keď zomrie. A nik, kto žije a verí vo mňa, neumrie naveky.“ (Jn 11,25) Táto presvedčivá dôvera je dôverou všetkých kresťanov, aj veľkého

Benjamína Franklina. Ako mladý človek začínal s povoláním tlačiara, a tak si dal vyhotoviť na svoj hrob tento nápis: „Tu odpocívá ako pokrm červom telo tlačiara Benjamína Franklina, ako väzba starej knihy, ktorá stratila svoje stránky, zlatú oriezkú a titul; dielo sa však nestratilo, pretože ono - ako veril celý život - vyjde znova v inom a vzácnejšom vydaní, ktoré Boh ako autor vylepší a znova vydá.“

Táto neotrasiteľná dôvera Benjamína Franklina je veľkou silou pre každého, kto žije a vie, že musí zomrieť; a je útechou pre toho, kto stratil milého človeka, a musí žiť ďalej.“

Ani počas letného oddychu nezabúdajme, že náš život je veľmi krehký, a preto vložme aj v tomto čase celý svoj život i životy našich drahých do starostlivých a mocných Božích rúk a usilujme sa žiť na Jeho slávu.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

Z UDALOSTÍ ZBORU (apríl - jún)

- 6., 8. apríla - vystúpenie Spevokolu Jána Kalvína počas Veľkonočných sviatkov.
- 29. apríla - slávnostná bohoslužba pri príležitosti 10. výročia vzniku Slovenského reformovaného cirkevného zboru v Košiciach.
- 29. apríla - účasť Spevokolu Jána Kalvína na Seniorátnom stretnutí spevokolov v Brezine, kde sme si pripomenuli vydanie 1. bohoslužobných kníh v zemplínskom nárečí.
- 2. mája - presbyterská schôdza.
- 10. mája - skúška konfirmantov pred presbyterstvom Cirkevného zboru.
- 13. mája - slávnostná konfirmácia. V školskom roku 2011/2012 konfirmovali v našom zbore títo mladí ľudia: Róbert Mako, Maroš Sedlák, Miriam Červeňáková, Diana Keherová, Natália Agyagosová,

- Ján Martinek, Dominika Bertovičová, Roderik Horovský, Zuzana Mičáková, Viktória Mikulová, Peter Miškuf, Patrícia Bokaová, Matej Ráši, Samuel Kmec, Erika Gyöngyösiová, Otto Gyöngyösi, Zuzana Balogová, Juraj Czuprák, Dominika Molnárová, Dominika Bélová, Patrik Gedra.
- 27. mája - Účasť konfirmantov na 1. prijímaní Svätej Večere Pánovej.
- 17. júna - do nášho kostola zavítali hostia: Sestra farárka Mgr. Éva Szabó, vedúca Krízového centra pre matky s deťmi a Mgr. Krisztián Szabó. O tejto príležitosti sa viac dočítate na nasledujúcich stranách nášho Zborového listu.
- 22. júna - seniorátna mládežnícka biblická hodina v stane.

Mgr. Erika Domonkošová

UZNESENIA

Z PRESBYTERSKEJ
SCHÔDZE
ZO DŇA 2. MÁJA 2012

6/2012: Presbyterstvo sa sto-
tožňuje s predloženým návr-
hom podkladu pre vypracova-
nie projektu pre územné ko-
nanie výstavby cirkevnozbo-
rového centra. Presbyterstvo
požiadalo Ing. Arch. Motýľa
o sprostredkovanie vypraco-
vania projektu pre územné
konanie firmou Stavoprojekt
a. s. Košice, u ktorej si cirkev-
ný zbor túto zákazku objedná.
Zmluvné podmienky vypraco-
vania projektu budú dohodnu-
té so Stavoprojekt a. s. Koši-
ce.

7/2012: Presbyterstvo odporú-
ča prisúdenie statusu kandi-
dáta na duchovného Jákóbovi
Szélesovi.

8/2012: Presbyterstvo schva-
ľuje úhradu nákladov na do-
pravu do Breziny.

9/2012: Presbyterstvo odporú-
ča vyhlásiť zbierku pre misio-
nára Rastislava Uhrína, člena
Reformovaného cirkevného
zboru v Sečovciach.

*Na základe zápisnice
spracovala:
Mgr. Erika Domonkošová*

PLÁNY NA NAJBLIŽŠIE OBDOBIE (júl - september)

JÚL

- program Spevokolu J. Kalvína
pri príležitosti narodenia Jána
Kalvína a reformátorov

Mládež

- účasť na KRM v Palíne
- účasť detí a mládeže na
letných táboroch

AUGUST

- neformálne stretnutie du-
chovných a presbyterov
- Svätá Večera Pánova na nový
chlieb

Mládež – letné tábory

- mládežnícky jednodňový
výlet do Tatier

SEPTEMBER

- modlitebná reťaz
- pozvánky deťom do detskej
besiedky
- slávnostná bohoslužba pri
príležitosti 10. výročia inštalá-
cie prvého duchovného Jaro-
slava Szélesa
- vydanie Košického zborové-
ho listu

Mládež – jednodňový výlet mlá- deže

Stretnutie krstených detí a ich
rodičov s duchovnými, pres-
bytermi a vedúcimi detskej
besiedky.

*Mgr. Jaroslav Széles,
Mgr. Erika Domonkošová*

AKO ĎALEJ S NAŠÍM ZBOROVÝM LISTOM?

Túto otázku som si položi-
la, keď som zistila, že do uzá-
vierky súčasného čísla som
dostala 5 príspevkov. „Vyjde či
nevyjde?“ Kládla som si otázku.
Záleží na ňom niekomu (okrem
skalných prispievateľov) ale-
bo nie. A keď som oslovovala
členov redakčnej rady a zača-
la som dostávať samé záporné

odpovede, takmer ma premoh-
la ľútosť a povedala som si, že
to nemá zmysel. Keď niekto za
3 roky nemá čas napísať 1 člá-
nok, „sú naše snaženie a náma-
ha márne?“ Oplatí sa to vôbec?
Keď po vydaní a distribúcii Zbo-
rových listov stále nachádzame
exempláre, ktoré nešli na od-
byt! Nemá kto písať, nemá kto
čítať, tak načo?

Odpusťte, milí čitatelia! Zais-
te zo mňa teraz hovorí horkosť,
ale aj Boží služobníci majú na
ňu právo. Ako vidíte, Zborový
list vyšiel, zatiaľ som to nevzda-
la. Ale, prosím vás, vyjadrite
sa v akejkoľvek forme, či máte
záujem o to, aby „vyzdvihnutý“
Košický slovenský reformovaný
cirkevný zbor ako jeden z mála
slovenských cirkevných zborov
vydával svoj štvrťročník. A ak
áno, prosím, buďte aktívnejší
v prispievaní.

*Mgr. Erika Domonkošová,
predsedníčka redakčnej rady*

Oľga Szélesová LETNÁ MODLITBIČKA

*Ó, leto, letíčko, neuleť!
Nech zreje klások,
nie je v ňom sneť.*

*Nech slnko, dáždik
hladia úrodu,
Požehnaj, Pane, prírodu!*

*By deti Tvoje neznali hlad,
nech vedia všetky,
že ich máš rád.*

*Veď na svete je veľa detičiek,
čo prosia o Tvoj, Boží chlebi-
ček.*

Vždy Tvoja láskavosť hreje nám hrud', a preto prosíme: „Štedrý k nám bud“!

Tvoje deti

AKO PLNÍME BOHU SĽUBY – SĽUB (PRÍSAHA) MANŽELSKÁ

V aprílovom čísle Zborového listu sme sa venovali plneniu sľubu (prísaha) presbytera. Témou tohto článku je sľub (prísaha) manželov. Táto téma sa nachádza predovšetkým v Svätom Písme, ale aj v našich vierovyznaniach, ktoré ju bližšie vysvetľujú. V Malom katechizme reformovanej kresťanskej cirkvi sa nachádzajú dve otázky a odpovede, ktoré majú byť akýmsi zrkadlom pri rozhodovaní a vstupe do manželského stavu v našej cirkvi. Otázka č. 77 znie: „Ako treba uzavrieť manželstvo?“ Odpoveď: „Manželstvo treba uzavrieť v bázni Božej a zákonite, so súhlasom rodičov, alebo ich zástupcov.“ Členovia reformovanej kresťanskej cirkvi upevnia svoje manželstvo v kostole, prísahou pred duchovným. Otázka č. 78 znie: „O čo sa treba usilovať pred uzavretím manželstva?“ Odpoveď: „Pred uzavretím manželstva sa treba usilovať o to, aby obidvaja snúbenci boli reformovaní kresťania. Také je čisté manželstvo. Keď niektorý zo snúbencov nie je reformovaný, (zmiešané manželstvo), treba sa usilovať o to, aby všetky ich deti boli vychovávané v reformovanej kresťanskej viere. Kto prepustí svoje deti inej cirkvi, ten porušuje svoje vyznanie a sľub. Vo veci uzavretia manželstva je naším najspolahlivejším poradcom náš duchovný.“ O stave slobodnom, manžel-

stve a domácej správe hovorí v 29. kapitole aj II. Helvétske vierovyznanie.

O manželstve v Evanjeliu podľa Matúša hovorí Pán Ježiš nasledovne: „A riekol: Preto opustí človek otca a matku a pripojí sa k manželke, i budú dvaja jedno telo, takže už nie sú dve telá, ale jedno. Čo teda Boh spojil, človek nerozlučuje!“ (Mt 19,5-6). Manželstvo ustanovil a požehnal sám Boh: (1Mojž 1,28).

V srdciach obidvoch snúbencov pred vstupom do manželstva má byť prítomná Božia bázeň, ktorá je dôležitým predpokladom pre zdravé kresťanské manželstvo a rodinu. Rodičia, prípadne zástupcovia rodičov, majú právo udeliť snúbencom svoj súhlas či nesúhlas k uzavretiu manželstva. Manželstvo má byť potvrdené v kostole manželskou prísahou, modlitbou a požehnaním pred duchovným.

Slová manželskej prísahy odrieka najprv ženích a po ňom mladucha. Ženích a mladucha prisahajú na meno Trojjediného Boha - Otca, Syna a Duchu Svätého. Ženích verejne vyznáva a prisahá, že svoju snúbenicu miluje, že si ju berie podľa zákona Božieho za manželku, že jej bude verný, že s ňou bude sväto nažívať, že s ňou bude spolu trpieť, že ju ani v zdraví, ani v chorobe, v šťastnom, alebo nešťastnom jej stave neverne neopustí, ale že do jej, alebo do jeho smrti jej bude verným ochrancom. Podobný text odrieka aj mladucha a v závere slov prísahy sa zaväzuje, že svojmu manželovi bude vernou pomocníčkou.

Text manželskej prísahy je zrozumiteľný a jasný. Prvým predpokladom a základným kameňom budovania požehnaného kresťanského manželstva je pravá láska k Bohu i bližnému.

Obaja snúbenci vyznávajú pred Bohom, duchovným, svedkami a prítomným zhromaždením v kostole, že sa navzájom milujú. Skutočný pozemský, manželský a rodinný život však pri naša nielen radostné chvíle, ale aj trápenia, choroby, bolesti, nešťastia, kým nenastane smrť. Až v ťažkých situáciách sa ukáže pravosť a trvácnosť vzájomnej lásky oboch manželov. Tí, ktorí vstúpili skôr či neskôr do manželstva, a ešte stále kráčajú spoločne v ústrety budúcnosti, by si mali nájsť čas na zhodnotenie svojej lásky k Bohu i svojej manželke, manželovi. Akou je moja láska k Bohu, k mojej manželke, k môjmu manželovi od okamihu, keď sme sa stali zákonnými manželmi? Je naša vzájomná láska väčšia ako tá, s ktorou sme vstupovali do manželstva? Rozvíja sa? Je žiarivejšia, alebo vybledla, opadla, ochladla? Lebo aj to sa môže stať. Pán Ježiš v knihe Zjavenia Jána má proti Efezskému zboru výčitku: „Mám však proti tebe, že si opustil svoju prvú lásku. Spamätaj sa, odkiaľ si odpadol, kajaj sa a čiň prvotné skutky!“ (Zj 2,4-5a). Vernosť v manželstve je ďalším pilierom, na ktorom má manželstvo pevne stáť. Opäť sa tu vynára otázka pre naše manželstvá. Ako je to s mojou vernosťou k Bohu, k manželke, k manželovi? Vernosť manželov k Bohu je základom vzájomnej vernosti. Téma lásky a vernosti Božieho ľudu k Bohu je v Biblii veľmi často skloňovaná. Boh bol k svojmu vyvolenému národu vždy verný, avšak Jeho národ Ho veľaokrát neverne opúšťal a smilnil s cudzími falošnými božstvami. Vernosť Božieho ľudu i jednotlivca k Bohu má svoje zaslúbenie. Pán Ježiš v podobenstve o hrivnách hovorí o troch sluhoch, z ktorých dvaja boli vernými v správe zverených hrivien,

a počuli tieto slová: „Správne, dobrý a verný sluha, nad málom si bol verný, nad mnohým ňa ustanovím; vojdí do radosti svojho Pána!“ (Mt 25, 23). Do kresťanského manželstva patrí aj sväté nažívanie. Ide o nesebecký život manželov, žitý pre Boha, na Božiu slávu. Aké je nažívanie v našich manželstvách? Je sväté? Apoštol Pavol napísal v jednom zo svojich listov: „Manželstvo nech je u všetkých vážené a manželské lože nepoškvrnené.“ (Žid 13,4). Dnešná doba veľmi nepraje biblickému spôsobu manželského a rodinného nažívania, je plná nástrah, plná pokúšenie, ktoré ťažko doliehajú aj na kresťanské manželstvá. V manželskom živote a v živote vôbec sa nevyhneme menšiemu či väčšiemu utrpeniu tela či duše. Keď sa teda nevieme vyhnúť utrpeniu, sme schopní v manželstvách spolu aj trpieť? V knihe Jóbovej čítame nielen o bohatstve Jóba, ale aj o jeho utrpení, na ktoré sa jeho najbližšia – manželka – už nevedela dívať a radila mu toto: „Ešte sa držíš svojej bezúhonnosti? Rú-

haj sa Bohu a zomri!“ (Jób 2, 9b). Bolo to správne a múdre? Čo na to Jób? „Ale on jej odpovedal: Aj ty vravíš ako nejaká bláznivá žena. Dobré prijímame od Boha a zlé by sme nemali prijímať? Po tom všetkom Jób sa neprehrešil svojimi perami.“ (Jób 2,10). Určite nie je ľahké dívať sa na chorobu a utrpenie blízkeho človeka a už vôbec nie je ľahké utrpenie znášať. Ježiš sa aj vo svojom najväčšom utrpení na Golgotskom kríži stal o svoju matku i učeníka. Koľko manželov alebo manželiek nedokáže stáť v nešťastnom stave pri manželovi, manželke, ak treba, až do smrti jedného alebo druhého, a opustí ho. Existujú aj kladné prípady, keď je to presne naopak. Aj v takom prípade platia slová Pána Ježiša: „Buď verný až do smrti a dám ti veniec života!“ (Zj 2,10 b).

Nastolená téma je veľmi široká a zďaleka nie je vyčerpaná. Tento článok dáva určitý pohľad na reálny manželský život s rôznymi úskaliami vo svetle slov manželskej prisahy.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

Tibor Sabovik DESIATE VÝROČIE

V Košickom reformovanom zbore sa radujú, dňa 7. apríla 2012 desiate výročie oslavujú.

Zbor po vojne vzniknutý je teraz obnovený, ten bol až dovtedy s maďarským spojený.

Vo veľkom dvojjazyčnom zbore problémy boli, tak sa Slováci po polstoročí osamostatniť chceli.

Za pomoc Tebe ďakujeme, Bože Trojjediný, veď svojim Duchom Svätým si bol tak účinný.

S Tebou v jednote a odhodlaní sme to dokázali, ináč vznikajúce prekážky by sme nezvládali.

*Dnes už tých napätých päť rokov boja,
v bratskej láske, už len za spomienku stoja.*

*Pre pamäť mená tých, čo do konca vydržali,
keď sme náš slovenský zbor obnovovali:*

Jaroslav Széles, farár, Tibor Sabovik, zástupca kurátora a presbyteri – Jozef Eštok,

Margita Gazdová, Ján Korpa, Tibor Kovalčík, Štefan Köver, Michal Mesároš, Juraj Milák, Július Molnár, Vladimír Strýčko a Ernest Turnský sú tí, ktorí sa o to najviac zaslúžili.

Z druhej strany obnovy nepomohli biskup Erdélyi Géza, a zborový farár Orémus Zoltán. Kratší čas u nás slúžil aj kaplán Dušan Brna, a dodnes slúži aj farárka Erika Domonkošová.

*Ó, daj nám teraz, Ježišu, Ti v pokoji slúžiť,
aby sme sa Ti mohli čo najviac ľúbiť.
Nech sa v budúcnosti z cesty nevzdialíme,
ale v Tvojom Duchu vo viere pevne chodíme.*

„ČOKOL'VEK STE UROBILI JEDNÉMU Z TÝCHTO MOJICH NAJMENŠÍCH BRATOV, MNE STE UROBILI“

Tieto slová, ktoré čítame v Písme Svätom, povedal Pán Ježiš a toto platí aj v dnešnej dobe. Často sa zamýšľam nad biedou okolo seba, keď vidím, koľko ľudí nemá každodenný chlieb, nemajú strechu nad hlavou, nemajú základné životné podmienky. Nemôžeme posudzovať, ako sa títo ľudia dostali do takéhoto stavu. Možno niektorí si to zavinili sami, no niektorí sú v tom nie z vlastnej viny. Preto my, ktorí sa máme možno lepšie, otvorme svoje srdcia a pomôžme ľuďom, ktorí sú na okraji spoločnosti aspoň tam, kde vieme, že naše milodary nájdú svojich príjemcov a dostanú sa do rúk dobrých šafárov. Aj v júni sme privítali medzi nami pani farárku Évu Szabó-Kozárovú z Pribenika, ktorá sa stará o Krízové centrum pre týrané ženy a opustené matky s deťmi, ktoré sa už z akejkoľvek príčiny dostali do nezavideniahodnej situácie. Hovorila o problémoch, ktoré vznikajú pri tejto namáhavej a zodpovednej práci – my si nevieme ani len predstaviť, aké Božie dielo ona koná. Ale s Božou pomocou, pomocou členov jej zboru a iných zborov túto službu vykonáva s láskou. Aj členovia nášho zboru prispeli na pomoc tomuto centru zbierkou trvanlivých potravín a finančnou čiastkou. Za toto všetko sa pani farárka všetkým ochotným darcom poďakovala. Iste, že kto pomohol, nebude mu to chýbať, ale sa mu to viacnásobne vráti.

Je však smutné, že na tejto popoludňajšej bohoslužbe, na ktorej slovom Božím poslužil jej syn, pán farár Krisztián Szabó – farár z Veľkej Idy a zo Šace, bolo tak žalostne málo ľudí. Mali sme možnosť počuť, ako sa táto žena obetuje pre túto činnosť, na ktorú jej vyprosujeme Božie požehnanie, zdravie, veľa síl do jej ďalšej zásluhnej práce – ako to zaznelo od našej p. kurátorky. Táto jej práca bude iste raz odmenená, aj keď my sme už odmenu dostali – obetovaného Pána Ježiša Krista – a našou povinnosťou je za toto všetko Jemu slúžiť.

Ťažko je však prispieť ruku naťahujúcemu na ulici, lebo nevieme, ako naloží aj keď len s malou finančnou čiastkou. No, ako v jednej relácii povedala pani biskupka Husitskej cirkvi, že Kristus Pán je v každom našom bližnom, ktovie, či nie je práve v tom ruku naťahujúcim a skúša... Lebo, čokoľvek ste neurobili jednému z týchto mojich najmenších bratov, mne ste neurobili.

JJ

VY SA PÝTATE, MY ODPOVEDÁME

Som rada, že sa opäť môžeme vrátiť k tejto rubrike. Teší ma, že členovia nášho zboru majú otázky, ktoré sa nehanbia ani neboja položiť na papier, – ved' môžu zaujímať aj viacerých z vás, len ste ešte nenazbierali odvahu. Dnes bola odvážna sestra Česláková, ktorá nám v tomto sobášnom čase položila niekoľko otázok, súvisiacich so snúbencami a s ich uzavretím manželstva. Pokúsim sa na ne odpovedať.

1. Pokrstený a konfirmovaný člen reformovanej cirkvi si plánuje vziať za partnera ne-

veriaceho, poprípade inoveriaceho. Aký je postup?

Je prirodzené, že by nás tešilo, keby sa v našom chráme uzatváralo čo najviac čistých manželstiev, t. j. takých, keď sú obaja snúbenci reformovaní. Ale budme realisti a priznajme si, že je to čoraz zriedkavejšie. Ak je jeden z partnerov neveriaci – ani nepokrstený, – usilujeme sa ho priviesť k sviatosti krstu. Ak je príslušníkom inej denominácie, jeho krst sa našou cirkvou uznáva. Ak má túžbu vstúpiť do našej cirkvi, po konfirmačnej príprave môže učiniť vyznanie viery a konfirmačný sľub. Ak nie, zostáva vo svojej cirkvi.

2. Ako prebieha krst dospelých?

Krst dospelých sa od krstu detí líši v niekoľkých bodoch. Prítomnosť rodičov nie je nutnou podmienkou. Sú totiž rodiny, ktoré nie sú stotožnené s krstom svojich dospelých detí, ale ony majú na to právo. Dospelí nepotrebujú krstných rodičov. Sami vyjadrujú túžbu, že chcú byť pokrstení v meno Otca, Syna i Duchu Svätého a činia vyznanie viery.

3. Môže byť krst a konfirmácia súčasne?

Určite môže, pretože časť otázok pri krste dospelých je totožná s konfirmačnými otázkami.

4. Ako dlho trvá príprava dospelého osoby na konfirmáciu?

Nie je to stanovené cirkevným zákonom. V našom zbore trvá 3 mesiace.

5. Aký je postup snúbencov, ak sa rozhodli uzavrieť manželstvo?

Snúbenci musia prísť na farský úrad nahlásiť plánovaný termín sobáša v dostatočnom

časovom predstihu. Je však smutné, že mnohí prichádzajú na faru až po tom, čo si už zabezpečili svadobnú miestnosť, kameramana, fotografa, hudbu, kvety a všetko ostatné. Nie je to len naša farárska márnomyseľnosť, ale nesmieme zabúdať, že o kostol sa naši maďarskí bratia delia s nami. A čo keď už plánovaný termín nie je voľný?! Potom absolvujú snúbenci niekoľko predsobášnych pohovorov, dohodneme sa na detailoch sobášneho obradu, inštruujeme ich, aby si na Miestnom úrade podali Žiadosť o uzavretie manželstva, skontaktovali sa s ďalšími osobami, ktoré vykonávajú službu pri sobášnom akte.

6. Môže byť sobášny deň určený iný ako sobota?

Nikde v Biblii nenachádzame zmienku o tom, že by sa sobáše mali konať v sobotu, takže áno.

7. Kto môže byť svedkom sobášneho aktu?

Svedkom sobášneho aktu môže byť osoba, ktorú toto úlohou poveria snúbenci – bez ohľadu na vierovyznanie. V prípade iného štátneho príslušníka musí na úrade predložiť kópiu potrebných dokladov.

8. Kto určuje výber piesní počas sobášneho aktu?

Sobášny akt v kostole je bohoslužbou. Za výber piesní na bohoslužbu je zodpovedný duchovný.

Odpovedala

Mgr. Erika Domonkošová

P. S.: Teším sa na ďalšie otázky, ktoré môžete položiť osobne, zaslať mailom či zatelefonovať. Pýtajte sa, my budeme odpovedať.

Angela Borovská V DIALI

*Tam v širokej diali
ma volal Pánov hlas:*

*„Pod' ku mne, utrápená,
aby som ťa potešil,
aby si mohla povstať zas.*

*Jak zrnko zo zeme,
tak stále vyklíč zas.
Aby si Pána postretla,
Ho privítala včas.*

*Jak slnko v jasné ráno
rozžiari svoju žiar,*

*tak zdvihni aj ty svoju
smutnú a bledú tvár.*

*Zlož všetko k Jeho nohám,
Pán príde a ťa poteší.
No nestrácaj však nádej,
všetko sa vyrieši.*

*Pán má všetko vo svojej
moci,
ved' to každý dobre vie.
On zotrie každú slzu z očí,
požehná a privinie.*

*V tom žiaľnom tvojom srdci
Pán čaká na tvoj hlas,
aby si v pokore Mu vzdala
svoju ubolenú strasť.*

*Len pozbieraj vždy sily
a vykroč s Pánom zas.
Pán požehná ťa znova,
On dá do tvojho srdca jas.*

Keď s Ježišom sa stretnem,

či privinie ma snád'?
A v náruč si ma vezme,
odpustí vinu zas?

Ďakujem Pánovi
za Jeho vrelú lásku,
že môžem prebývať s Ním
a ospevovať Jeho slávu.
Amen.

Soňka Červeňáková **VĎAKA TI, PANE**

Pane Bože, ďakujem Ti, ved'
Ty si k nám milosrdný.
Aj napriek tomu, že Ťa už
sklamali ľudia či deti.
A preto aj naďalej my všetci
slúžime Ti.
Si náš Spasiteľ, ktorý nás
z hriechov vyslobodíš.
Ved' Ty si jediný, ktorý nás so
svojou láskou vodiš.
My ľudia nemáme nad Tebou
silu,
a tak Ti ďakujeme za Tvoju
večnú lásku dobrotivú. Amen.

FILEMON – OTROK, **KTORÝ UTIEKOL A VO** **VÄZENÍ STRETOL** **PAVLA Z TARZU**

Dňa 14. 4. 2012, teda hneď prvú sobotu po Veľkej noci, sme si povedali, že pár kvapiek dažďa v predpovedi sa nebojíme a vyberieme sa na seniorátne stretnutie v Sečovciach.

Vybralo sa nás len niekoľko, no o to väčšie bolo naše nadšenie a očakávanie. Po príchode do areálu základnej školy nás čakali starí známi, ktorých poznáme z táborov, no prevahu mali aspoň na začiatku domáci Sečovčania. Ako postupne prichádzali autobusy, zvyšoval sa

aj počet účastníkov a priblížil sa k číslu 150. Po úvodnom privítaní domácou pani farárkou Mariannou Slávikovou sme spievali verš z Evanjelia podľa Matúša 11,25 „Odpúšťajte, ak máte niečo proti niekomu, aby aj vám odpustil previnenia váš Otec, ktorý je v nebesiach“ pod vedením gitár, na ktorých hrali chlapci z Bidoviec. Následne sme boli rozdelení do dvoch skupín – deti a dorastenci, teda na skupinky do 12 a nad 12 rokov. Pre každú vekovú kategóriu bolo pripravené prerozprávanie príbehu. Mladší mali scény, teda také krátke divadielko, ktoré bolo popretkávané rozprávaním príbehu. Scény ako tradične veľmi dobre nacvičila Marika Brecková. Starší sa zatiaľ o príbehu rozprávali v skupinkách pod vedením vedúceho. Potom sme sa všetci stretli na školskom dvore a delenie pokračovalo ďalej. Deti aj dorastenci boli rozdelení na ďalších 6 skupín a takto v skupinách okolo 10 ľudí sme sa vybrali súťažiť. Nechýbali naháňačky, beh v skupine na čas, jedenie jogurtu so zaviazanými očami, chôdza po lavičke, hľadanie ukrytých písmeniek a z nich následne skladanie slov, zapievanie naučeného veršika pod vedením gitaristu, ale aj zdobenie hrnčeka na pamiatku. Medzi týmito disciplínami sme stihli aj obedovať a po ukončení disciplín sme netrpezlivo čakali na vyhodnotenie. Odmenení sme boli všetci nielen veršikom na pamiatku, no aj sladkosťou a tí, ktorí boli najšikovnejší, aj dvoma.

Potom nás čakali len smutné chvíle – lúčenie sa, odchod na autobus, no tešilo nás, že sa opäť takto stretneme a možno skôr ako o rok – v lete na táboroch.

Zuzka, Lucka, Marika

TÁBOROVÁ STANOVAČKA **ZÁHOR**

Letné biblické tábory sa pomaly blížia, a tak sme sa už pravidelne v júni stretli opäť po roku v Záhore všetci tí, čo by chceli pomáhať v lete na táboroch, ako aj tí, ktorí si len prišli užiť víkend.

Po ceste na východný kraj našej republiky sme sa krátko zregenerovali a vystreli si naše usedené kosti a všetky svaly pri stavaní stanov. Po krátkom občerstvení sme sa zhromaždili v kostole, kde sme začali modlitbou a chválami, na ktorých sa zúčastnili aj niektorí členovia tamojšieho zboru. Po piesňach sa nám prihovril tamojší pán farár Marek Kačkoš. Témou stanovačky bola biblická postava Noe. Spoločne sme premýšľali nad jeho povolaním a tým, čo mohol prežívať počas viac ako 100 rokov stavby korábu. Pán farár archu prirovnal ku chrámu, pretože tvorila spoločenstvo. Doba, v ktorej žil Noe, nie je až taká vzdialená tej dnešnej. Aj vtedy sa množila zlosť a zlo medzi ľuďmi a myšlienky ľudí, a teda určite aj ich skutky boli zlé a také, ktoré sa Bohu nepáčia. Vtedy si Boh uvedomil, že nechá zahynúť týchto ľudí, no Noe dostal výnimku, pretože našiel milosť u Boha. Aj my sme našli milosť u Boha a je len potrebné ju prijať a začať stavať archu záchrany, ktorá zachraňuje nielen staviteľa, ale aj tých naokolo a najmä príbuzných. A tak začal Noe stavať presne podľa Božieho príkazu – Boh dal presné rozmery a už vtedy vedel, ako dlho tam budú a že je potrebné, aby mali dostatok priestoru, a teda aj čerstvého vzduchu, aby sa neudusili. Nevieme presne, ako sa Noe cítil, keď staval túto loď a takisto si len môžeme domyslieť, ako

sa tváril jeho okolie. No je to veľmi podobné nášmu životu. Aj my, keď sme uverili, máme nejakú službu (práca s deťmi alebo mládežou, zapojenie do spevokolu, písanie náboženských básní alebo pečenie koláčov na zborové stretnutie) a robíme niečo, čo sa ostatným môže zdať nezmyselné a divné, a možno rozmýšľajú, prečo sa niečomu takému venujeme vo svojom vlastnom čase, ktorý by sa dal využiť aj úplne inak, a ešte na to míňame niekedy aj vlastné peniaze. No ani Noe sa nedal odradiť od svojej misie a pokračoval v práci presne podľa Božieho plánu a aj my sme vyzývajú, aby sme konali podobne.

Po tomto zamyslení sme sa začali pripravovať na sobotné stretnutie detí z Michalovského seniorátu. Rozdelili sme si úlohy a išli sme oddychovať pri pozieraní filmu alebo rozhovoroch - okrem iného aj pri opekaní.

V sobotu sme sa zobudili do krásneho teplého rána, aj keď sa celú noc blýskalo, no nám vôbec nepršalo. Po raňajkách sme sa pomaly presúvali do areálu miestnej školy, kde sa čakalo na deti. A deti naozaj prišli - celé dva autobusy so svojimi farármi a farárkami, vedúcimi besiedok a niektorí aj s rodičmi. Po úvodných detských piesňach si deti pozreli scénu, ktorá znázorňovala osud Onezima a jeho stretnutie s Pavlom ako aj to, ako sa Onezimos po tom, ako uveril, stretol so svojim pánom Filemonom a odovzdal mu list od Pavla. Následne boli rozdelení do dvoch skupín podľa veku a ďalej sa o týchto udalostiach rozprávali. Keďže škola nemá vlastnú jedáleň, obed bol na slovenské pomery dosť netradičný - hot dog. A potom už nasledovali stanovišťa, kde jednotlivé disciplíny pripomínali spomenutý biblický príbeh. Boli to najprv otrocké práce, pripo-

mínajúce Onezima ako otroka, - váľanie kldy, roztriedenie strukovín, prenášanie vody; hry znázorňujúce zmenu - učenie sa biblického verša, hodenie fľaše s odkazom a biblickým veršom do Uhu (nebojte sa, akcia bola vopred oznámená pohraničnej polícii a síce sme boli celý čas pod dohľadom kamier, keďže to je pohraničná obec, veríme, že niekto naše fľaše nájde a dá nám to vedieť) a stavenie stanu (áno, presne tým sa počas misijných ciest živil aj Pavol) a potom už nasledovali len disciplíny, kde si to súťažiaci užívali - jedenie čokolády na čas, hranie golfu a tiež si vyskúšali, aké to je, keď Vás niekto oblieka. Po obídení celého okruhu sme sa vrátili ku kostolu do mládežníckej klubovne, kde deti čakalo občerstvenie v podobe vody (v ten deň bolo naozaj teplo) a guláša ako aj domácich zákuskov - všetko vzniklo pod šikovnými rukami domácich gazdiniek. Potom nasledovalo oficiálne vyhodnotenie - vyhlásenie najlepších. Pri odchode nám začalo poprchávať a takéto počasie vydržalo až do rána, to asi aby nám to pripomenulo tému nášho mládežníckeho stretnutia - Noe.

Nedeľa bola naplnená prípravami na odchod, ako aj prípravami na mládežnícke bohoslužby, na ktorých sa spievalo pod vedením domácich, ako aj zoskupenia z Bidoviec. Kázeň mala levitka Marika Géciová, ktorá to poňala dosť netradične a v kázni rozprávala o službe a o potrebe slúžiť, a svoje zamyslenie doplnila scénkou, ako aj videom.

Pred odchodom sme sa posilnili a rozlúčili s domácimi. Nás čakala dlhá cesta a ich upratovanie (veríme, že nie dlhé). A ako povedal jeden mládežník: „Vidíme sa o 19 dní na KRM.“

mládežníci

DEŇ MATIEK

Už tradične sme si aj tento rok pripomenuli tento významný sviatok aj v našom kostole. Už pri príchode dostali ženy srdiečka s biblickým veršom a po kázni sa deti prihovorili mamičkám aj básňami. Ďakujeme všetkým mamám a otcom za ich nenahraditeľnú prácu, ich modlitby a vedenie ich detí a vnúčať k živej viere v Ježiša Krista.

BLAHOŽELÁME

V našom súčasnom Zborovom liste chceme pozdraviť týchto našich jubilentov:

- 4. 4. 1952 - Etelka **Brnová**,
- 6. 4. 1942 - Irena **Farkašová**,
- 23. 4. 1947 - Irena **Frištková**,
- 28. 4. 1937 -
PhDr. Juraj **Andričik**,
- 14. 5. 1942 - Alžbeta **Žiaková**,
- 30. 5. 1937 - Tibor **Sabovik**,
- 13. 6. 1947 -
MUDr. Zuzana **Val'ková**,
- 26. 6. 1942 -
Marta **Hrehorová**.

Milí oslávenci! Všetkým vám prajeme najmä veľa zdravia, Božieho požehnania a pokoja. Tým, ktorí sa podieľali a podieľajú na práci v zbere i v generálnej cirkvi, aj touto cestou vyslovujeme naše poďakovanie.

Vedenie zboru a Redakčná rada

KREŠŤANSKÝ HUMOR

Pápeža Jána XXIII. sa raz ktosi opýtal:
- Svätý otče, koľko ľudí pracuje vo Vatikáne?
- Dúfam, že aspoň polovica. -
Odpovedal so smiechom pápež.

SENIORÁRNA BIBLICKÁ HODINA – V STANE

Seniorátne biblické hodiny Ondavsko-hornádskeho seniorátu sa aj v uplynulom školskom roku 2011/2012 konali jedenkrát mesačne prevažne v zbrovej miestnosti Slovenského cirkevného zboru v Košiciach na Kováčskej 69. Vlni, koncom júna sa po prvýkrát konala seniorátne biblická mládež v Košiciach vo vojenskom stane na pozemku Slovenského cirkevného zboru situovanom na Bardejovskej ulici (bývalé detské dopravné ihrisko) oproti Dopravnému podniku mesta Košice. Stan vtedy postavili v súčinnosti s Ekumenickou pastoračnou službou SR pod vedením duchovnej v ozbrojených silách Vlasty Vetrečínovej vojaci z Vojenského útvaru Prešov.

Myšlienka organizovania seniorátnej biblickej mládeže na spomínanom pozemku sa ujala a bola opäť realizovaná 22. 06. 2012 o 17:00, teraz už pod stanom, ktorý bol zakúpený do vlastníctva Slovenského cirkevného zboru a v budúcnosti má slúžiť na mládežníck-

ke, príležitostné bohoslužobné a ďalšie cirkevné účely.

Stan o rozmeroch: 5 m šírka, 8 m dĺžka a 2,8 m výška, bol postavený v sparnom počasí, deň pred konaním seniorátnej biblickej hodiny troma mládežníkmi a duchovným. Následná nočná búrka s výdatným dažďom overila odolnosť a tesnosť stanu, ktorý počas noci strážili štyria mládežníci.

Biblická hodina sa začala chválami prítomných. Chvály viedla levitka M. Géciová. Po krátkych modlitbách sa vedenia biblickej hodiny ujal senior Ondavsko-hornádskeho seniorátu Juraj Brecko. Po hodnotnom biblickom výklade z 2 Tim 3, 10-17 bol všetkým prítomným daný priestor na otázky. Počet prítomných z ôsmich cirkevných zborov sa pohyboval mierne cez číslo 30. Vedúce nedeľnej besiedky a mládeže z Košíc a pani farárová sa postarali o občerstvenie zídenných mládežníkov. Po oficiálnej časti a občerstvení prišli na rad zaujímavé hry.

Mládežníci si mohli z úst miestneho duchovného vypočuť informácie a plány súvisiace s budovaním nového centra na pozemku Bardejovská. Niektorí mládežníci spontánne vyjadrili ochotu pomôcť pri prácach na pozemku. Po skončení sa mládežníci občerstvení Božím slovom a bratským spoločenstvom rozlúčili a vrátili domov.

Najbližšie využitie stanu na účely nedeľnej bohoslužby je plánované na 8. júla 2012 so začiatkom o 9:00 hod. Od vlaňajšej ďakovnej bohoslužby vedenie cirkevného zboru v súčinnosti s presbyterstvom zboru podniklo ďalšie kroky v prípravných prácach súvisiacich z výstavbou centra. V rámci bohoslužby by tieto informácie boli podané všetkým členom nášho zboru, ktorí sa plánovanej bohoslužby zúčastnia.

*Mgr. Jaroslav Széles,
prvý duchovný*

ZBOROVÉ PRÍLEŽITOSTI

PRAVIDELNÉ BOHOSLUŽBY

Nedeľa: 9:00 + detská besiedka na FÚ, 17:00,
vysluhovanie Svätej Večere Pánovej 8:30

Streda: 17:00

BIBLICKÉ HODINY

Dospelí: štvrtok 16:00

Mládež: piatok 17:00

SKÚŠKA SPEVOKOLU Štvrtok: 17:00

ÚRADNÉ HODINY

Utorok 9:00 - 13:00

Streda 9:00 - 13:00

Štvrtok 14:00 - 18:00

Piatok 9:00 - 15:00

VYUČOVANIE NÁBOŽENSTVA počas šk. roka

Utorok: 14:00 ZŠ Požiarnická

Utorok: 15:30 ZŠ Belehradská

Streda: 14:00 ZŠ Laca Novomeského

TEŠILI SME SA S RADUJÚCIMI SA A PLAKALI SO SMÚTIACIMI

KRSTY:

- 1. 4.: Gabriel Mitro
- 15. 4.: Ema Macháčková
- 15. 4.: Erik Čapičík
- 15. 4.: Lea Špaková
- 22. 4.: Filip Poprocký
- 6. 5.: Barbora Fajnorová
- 6. 5.: Michal Hudák
- 24. 6.: Dorota Dobrovičová

SOBÁŠE:

- 14. 4.: Peter Kolcun a Miroslava Galová
- 14. 4.: Marek Svoboda a Mgr. Viktória Merc
- 21. 4.: Tibor Šivák a MVDr. Viktória Halušková
- 2. 6.: Slavomír Jakubko a Zuzana Nadřová
- 9. 6.: Rastislav Vasiľ a Andrea Juranová

POHREBY:

- 30. 3.: Mária Lašandová (1922)
- 30. 4.: František Miko (1928)
- 30. 4.: Oľga Mišková (1924)
- 23. 5.: Štefan Ambruš (1935)
- 24. 5.: Imrich Czečzök (1920)
- 31. 5.: Štefan Pohorenc (1945)
- 5. 6.: Margita Uherová (1935)
- 7. 6.: Štefan Vince (1951)

MILÍ BRATIA A MILÉ SESTRY, VYUŽITE PRÍLEŽITOSŤ

- Zúčastňovať sa na zborových príležitostiach.
- Navštíviť nás a podeliť sa so svojimi radosťami i strasťami na Farskom úrade.
- Prihlásiť sa do nášho spevokolu.
- Pomôcť pri doprave druhej duchovnej na zborové príležitosti.
- Zakúpiť si náboženskú literatúru na Farskom úrade.
- Vypožičať si náboženskú literatúru z farskej knižnice.
- Prispieť do farskej knižnice knihami, ktoré vlastníte vo viacerých exemplároch, alebo ktoré už nepotrebuje.

DETI, ODPUSŤTE

Rodičia si občas myslia, že majú patent na výchovu. Niektorí však dokážu priznať aj svoje zlyhania a poprosiť svoje deti o odpustenie chýb, ktoré urobili. Jednu takúto prosbu o odpustenie vám dnes, na Deň detí, ponúkam:

- Odpusťte nám, že sme vás učili, akoby iba kariéra, práca a blahobyt boli v živote dôležité.
- Odpusťte nám, že sme pokladali za šťastný život iba mať mnoho peňazí.
- Odpusťte nám, že sme sa snažili dať vám iba veci, a nie duchovné hodnoty.
- Odpusťte nám, že sme neboli k vám viac požadovační, a učili sme vás hľadať nie správne, ale ľahké cesty.
- Odpusťte nám, že sme vás len napomínali, a nesnažili sme sa svietiť vám dobrým príkladom.
- Odpusťte nám, že sme vás učili viac si ceniť „chytráckosť“ ako čestnosť.
- Odpusťte nám, že sme si nenašli čas zahľadieť sa vám do tváre, častejšie sa na vás usmiať, pokojne sa s vami porozprávať.
- Odpusťte nám, že sme sa pomýlili v rozpočte. Učili sme vás rozmnožovať veci a odčítavať lásku. Odpusťte, že sme sa viac starali o to, aby ste mali čisté zuby, než o to, aby z vašich úst nevychádzali špinavé reči.
- Odpusťte nám, že sme vás oklamali...

Mgr. Erika Domonkošová

Košický zborový list

Vydáva Farský úrad Slovenského cirkevného zboru, Kováčska 69, Košice.

Tel.: 055 / 625 06 32, 0911 900 917, e-mail: refzborkesk@centrum.sk, www.refzborke.szm.sk